

GET
THE
LOUK

#JETONATOBE

GET THE LOUK:

#JETONATOBĚ

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.bizbooks.cz
www.albatrosmedia.cz

Bizbooks®

Lucie Dejmková

GET THE LOUK – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

GET

THE

LOUK

#JETONATOBĚ

0	JE TO TADY!		9
1	MALOVAT, ČI NEMALOVAT?		13
2	KDE ZAČÍT		19
3	PRVNÍ KRŮČKY		25
4	KOMPLETNÍ VÝBAVA NA LÍČENÍ		31
5	ŠTĚTCOVÁ VÝBAVA		91
6	JAK TO NA SEBE POSKLÁDAT		105
7	KOUŘOVKY - STŘEDOBOD VESMÍRU		113
8	POKUSY NA LIDECH, HLAVNĚ NA SOBĚ		125
9	KRITIKA A CO S NÍ		131
10	NE JE NĚKDY NE		137
11	DO ČEHO INVESTOVAT		141
12	SKIN CARE		149
13	CESTOVÁNÍ S KOSMETIKOU		155
14	ČISTOTA - PŮL ZDRAVÍ		161
15	ZAPOMEŇTE NA ŠKATULKY!		165
16	KAM ZA NOVOU INSPIRACÍ		169
+	TATO KNIHA BYLA NAPSÁNA...		

Děkuji všem, kteří mi zajišťovali pravidelný přísun kávy po celou dobu psaní této knihy. Bez vás bych to nezvládla!

Za svůj život jsem napsala, nebo spíš rozepsala spoustu knížek. Ta první byla o třech kamarádkách s magickými schopnostmi. Ano, pochopily jste, nejednalo se o moc originální téma. Byla snad dokonce ilustrovaná a jsem docela ráda, že se za ty roky někde ztratila. Pochybuju, že bych na své dílo byla pyšná jako tehdy, a možná by na jeho základě mně a mé profesorce dějin umění zakázali vstup do galerií a muzeí po celém světě.

Ona většina mých publicistických pokusů zůstala nedokončená. Nikdy by mě totiž nenapadlo, že opravdu spatří světlo světa. Maximálně že je někdy nějaká budoucí generace najde na půdě mezi starými vánočními ozdobami, jak si z nich myší rodinka udělala štědrovečerní hostinu. Ale vidina toho, že si někdo čte řádky, které teď píšu, třeba cestou do školy, mi přišla vřdycky absurdní. Vlastně stále ještě přijde. Ale nenechte se tím rušit!

Začněme tedy od začátku. Jmenuji se Lucie Dejmková a v útlém věku jsem začala psát blog. Blog o všem možném, o mém životě, mých zálibách, snech, škole, kamarádech, prostě o ničem a o všem. Postupně ale začaly převládat kosmetické články a ostatní kategorie zely prázdnotou. Proto jsem se rozhodla založit ryze kosmetický blog a především **Youtube kanál GetTheLouk**, který spojuje tisíce lidí se stejnou vášní – a tou je kosmetika. Vášně neutuchá, kanál stále roste, tak se k nám poďte přidat!

Ať už jsou šminky a malovátka vašimi nejlepšími přáteli, nebo na ně koukáte z uctivé vzdálenosti v nákupních uličkách, věřím, že si tu najdete své. Ať už je vám -náct, -cet, nebo -sát, nikdy není pozdě ponořit se do tohoto barevného světa jménem líčení. Inspiruje vás, rozveselí v zamračené dny a udělá váš život barevnější (stejně jako tahle kniha). Možná vás i pohltí, ale nemusíte se ničeho bát – nebudete první ani poslední. A vlastně je to docela sranda, takže otočte stránku a poďte téhle závislosti společně propadnout!

M A L O V A T Č I
N E M A L O V A T ?

Malovat, či nemalovat? Toť otázka! A odpověď na ni je mnohem jednodušší, než si myslíte. Zkrátka pokud chcete začít, začněte! Líčení není tetování, které vám zůstane na celý život. Namalujete, odlíčíte. A to celé se může odehrát třeba pětkrát během jedné hodiny. To je jeho největší výhoda. Proto se s ním tak skvěle vyjadřuje nálada, osobnost, snadno podléhá trendům a miluje ho tolik žen na světě.

S důvody, proč se malovat, je to těžší. Ke stojanům s barvičkami ženou dívky a dámy většinou dva hlavní důvody – buď je to touha zamaskovat nějaký nežádoucí rys, pupínek, krátké světlé řasy dělající nevýrazný pohled, skoro neexistující obočí (ehm... ano, mluvím z vlastní zkušenosti)... a tímhle výčtem bych mohla pokračovat na dalších pět stran, nebo touha vyjádřit se. Vybit někde svou kreativitu, zkusit něco nového, jednou být za rockerku, podruhé za princeznu, mít možnosti chameleona.

Do těchto dvou šuplíčků se zařadí většina žen. Ať už se uložíte do toho prvního, nebo druhého, důležitá je pouze jedna jediná věc – musí vás to bavit! Pokud okolo sebe vidíte slečny s kreacemi na očích, nad kterými by zelenal závistí i Picasso, a vás aplikace barviček na oči nebaví, nebojte se hrdě zůstat u řasenky. A máte-li pocit, že něco opravdu „musíte“ udělat, zkuste najít takovou rutinu, která vás bude co nejméně otravovat. Make-up má v první řadě dělat radost tomu, kdo ho nosí, což ve většině případů je i ten, kdo ho aplikuje. Jestliže vás budou líčidla po ránu otravovat, nemá to cenu. Život je moc krátký na to, abychom investovaly čas do něčeho, co nás nebaví a nenaplňuje. Takže popojedeme!

Patříte-li k první skupině – tedy chcete zamaskovat nějakou nedokonalost, která vás trápí, ať už občasně, nebo dlouhodobě, pak moje rada zní: správně

identifikujte problém. Není potřeba zakrývat celý obličej make-upem, když se jeden pupínek dá schovat jen za lehký závoj korektoru. Make-up z vás nemá udělat někoho jiného, má vás jen přiblížit vaší představě o ideálním já pro daný den či danou příležitost. Pokud ale vaše představa zahrnuje silně vykonturované tváře a výrazné oči v kombinaci s tmavými rty, tak proč ne? A jestli je to jen lehký BB cream s řasenkou a barevným balzámkem na rtech, tak hádejte co? I v tom případě dostanete mé požehnání. Ono totiž mé požehnání nesměruje k danému „looku“, ale k vašemu rozhodnutí, vaší volbě, vaší představě o líčení. Ta je svatá, na tu vám nikdo nesáhne, je jen u vás v hlavě a podléhá výhradně jedinému soudci – vám! Žádná odvolání k nejvyššímu soudu. Líčení zastává jednodušší právní systém: líbí, nebo nelíbí? Jednoduché, že jo? Já vám to v úvodu této kapitoly říkala. Takže vidíte, že na šuplíčcích ani tak nesejde, jsou tu jen proto, abyste byly schopny v počátku identifikovat, odkud vychází vaše motivace a zapálenost pro věc. Ale ve výsledku je můžete smést ze stolu spolu s argumenty, že se malujete pro někoho. Malujete se jen pro sebe. Respektive malujte se jen pro sebe!

Máma: „Dneska ti to sluší!“

Až při psaní této knihy jsem se ptala mamky, proč se začala malovat. Procházely jsme si totiž tím procesem tak nějak spolu. Spolu jsme začaly řešit módu, spolu jsme objevovaly různé barvy nebo třeba zjistily, že se každý make-up chová jinak. Některé dokonce opravdu umějí vylepšit váš zevnějšek, nejsou oranžové a nestékají z obličeje s prvním úsměvem do zrcadla. Období začátků, v našem případě řasenky a sem tam nějakého

korektoru, jsme si odbyly každá samostatně, ale další cesta pokračovala už společně. A i přesto mě nikdy nenapadlo se mamky zeptat, jaký byl ten první impulz. Jaká škoda!

Mamka mě kdysi pobavila historkou o tom, jak si šla pořídit pasovou fotku. „Když je to ta pasovka, tak se nějak namaluju. Prý je pak výsledná podobizna opravdu o něco lepší,“ řekla si tenkrát. Fotografování opravdu dopadlo nad očekávání dobře, a když se máma vracela domů, potkal ji cestou její strejda. Podle komplimentů, jak jí to „dneska strašně sluší“, pochopila, že namalovat se může být občas dobrý nápad.

Ehm, to ale netušila, že její dcera si z toho udělá hobby a promění v koupelně každý volný centimetr krychlový na vhodné místo pro další nový make-upový přírůstek do už takhle nesmyslně velké sbírky. Chudák máma.

Proč si to děláš?

A proč se maluji já? Před pár lety mě s touhle otázkou konfrontoval kamarád, který byl u mě na návštěvě. Seděla jsem v obýváku / pracovně / kuchyni / mém make-upovém koutku (ano, měla jsem malý byt) a odličovala si peckové obří temné kouřové oči. Odličila jsem jedno oko a chystala se na druhé, když v tom mě zarazilo nesmělé: „Hele? A proč... proč si to jako děláš?“ Otočila jsem se na kamaráda s jedním okem „holým“ a druhým ve stylu pandy či zapřisáhlých milovníků Kissáků a nechápavě se ho ptala,

na co naráží. „No, na to líčení – proč si to maluješ? Vždyť takhle,“ ukázal na mé levé čerstvě odlíčené oko, „takhle je to lepší!“ „Víš, protože mě to baví!“ odpověděla jsem. Je to poměrně inteligentní chlapec, takže konstatoval, že na to opravdu nemůže nic říct, a dal mému pandímu líčení své požehnání. Ne že bych ho nutně potřebovala k pravidelnému venčení tohoto zvířátka, ale dokazuje to, že pokud máte z něčeho požitky a radost, jen směle do toho!

Jo a jen tak na okraj, můj přítel mi jen o pár hodin dřív právě tohle líčení pochválil, že prý mi to sluší. Takže se vůbec nenechte rozhodit a chraňte pandy, jsou vzácné!

K D E Z A Č Í T

V momentě, kdy dospějete k faktu, že se chcete začít malovat, vaše další otázka bude pravděpodobně znít: odkud začít? Ale jestli si myslíte, že na to existuje jednoduchá a jasná odpověď, tak mě neznáte. V líčení neexistuje jasná odpověď snad na nic. To je na něm to kouzelné.

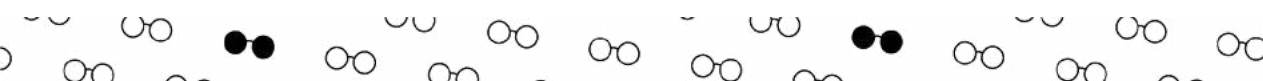
Většina žen jako svůj první kosmetický produkt uvede balzám na rty. Filozofování o tom, zda je to plnohodnotný kosmetický produkt hodný kategorie „dekorativní kosmetika“, necháme pro zjednodušení našich životů na jindy. Dál by ve výčtu stály zřejmě řasenka nebo make-up. A na tom není nic špatného. Všechny z těchto vyjmenovaných produktů jsou poměrně jednoduché, co se použití týče. Alespoň na první pohled či osahání.

Já si myslím, že je nejjednodušší začínat od toho, co buď máte doma, nebo můžete „na tajňáka“ ukrást mamce či starší sestře a vyzkoušet. Nebo zvolte takový produkt, který zvýrazní ten rys obličeje, který máte na sobě nejradši. A žádné „mně se na sobě nic nelíbí“ v tuhle chvíli neexistuje. Samy víte, jestli máte dlouhé řasy nebo velké oči či šfavnaté rty. Třeba jsou vaší předností výrazné lícní kosti nebo hezké husté obočí. Pak máte dvě volby – hrát právě s tímto rysem, nebo mu pořídit parfáka. Dejme tomu, že máte velké rty a nechcete se hned pouštět do rtěnky, protože, co si budeme povídat, ze začátku to může být moc. Zvlášť s velkými rty rtěnka zabere značnou plochu vašeho obličeje, a než si na to zvyknete, může to chvíli trvat. Zkuste přirozeně krásnou pusu doplnit o výraznější oči s pomocí pár tahů řasenky. Nebo úplně naopak! S dlouhými tmavými řasami třeba řasenku ani tak nepotřebujete, a proto bude lepší zvolit jako první produkt do vaší kosmetické taštičky barevný balzám na rty.

Ale na rovinu, někdy zkuste i tu řasenku, ne nadarmo s ní většina žen začíná.

Možná některé z vás namítnou, že je sice hezké na některé části upozorňovat více, ale co když jiné chcete naopak upozadit? Jasně, tenhle problém máme občas všechny. A řešením není kupodivu již zmiňovaný make-up – tím zázračným produktem, který hledáte, je často korektor. Berte ho jako lokální make-up. Nepotřebujete přece zakrývat rovnou celý obličej. Do začátku vám stačí jen malý plášť neviditelnosti. A tím je právě zmíněný korektor. V tenké vrstvě pod očima dokáže zamaskovat brzké vstávání do školy či do práce, popřípadě pozdní návrat domů. Na pupínku a v jeho okolí navodí iluzi dokonalé pleti a v ještě tenčí vrstvě pomůže schovat i zarudlejší tváře. Je to ideální pomocník, pracuje se s ním rychle, jednoduše, často pomocí prstů, takže vaše investice jsou opravdu minimální. A přitom zastane tolik práce. Při experimentování se stíny nahradí bázi a může pomoci zintenzivnit pigmentaci barviček. Zkrátka a dobře, stejně si ho jednou koupíte, věřte mi, tak proč s ním nezačít?

Jeho skvělý parťák je například pudr. Možná budete potřebovat jen pudr, možná jen korektor. Záleží na vaší pleti. Sušší pleť se s pudrem ne vždy dobře snáší, ale určitě si nemyslete, že se nesnesou vůbec. V líčení je to jako v životě – najít toho pravého. Na světě je mnoho lidí, ale ne každý je váš kamarád, ne s každým byste šly do kina a rozhodně ne s každým byste chtěly trávit každý den vašeho života. Make-upové produkty hodnoťte podobně – chcete s ním a jeho vlastnostmi být každý den až do smrti? Pokud ne, jděte na párty a seznamte se s někým novým nebo vás třeba seznámí kamarádka se svým známým. V překladu to znamená: jděte do drogerie/parfumerie a zkuste jiný produkt, udělejte si malý průzkum

na internetu nebo si nechte něco doporučit kamarádkou. A věřte, že až najdete toho pravého, tak to poznáte. Jak v životě, tak u make-upu.

S prvními produkty se prostě nenechte odradit. Nemusí to být nutně ten nejlepší produkt na světě, nemusíte ho třeba ani správně používat, chce to jen cvik a zkušenosti. Důležité je ale vědět a být připravena na skutečnost, že každý produkt je úplně jiný. Pudr od jedné značky má daleko k pudru od druhé. Proto najdete v obchodech tolik stojanů s kosmetikou. Každá jsme jiná, každá chceme něco jiného, tudíž nám mohou sedět různé produkty.

Líčení je ošemetné, ale zato je s ním velká zábava!

Chodíš ven nenamalovaná?

Tuhle otázku dostávám opravdu často. Lidé asi čekají, že když několikrát týdně usedám před kameru s výrazným líčením, tak dny bez šminek pro mě neexistují. Pravda je však zcela jinde. Jsou dny, kdy o make-up ani pohledem nezavadím. No dobře, to by bylo v případě mé pracovny, kde malovátka zabírají celou její třetinu, dost těžké, ale víte, jak to myslím, ne?

Všechny mé natáčecí pauzy si doslova užívám bez make-upu. A i v běžném týdnu jsou dny, kdy se líčením nijak nezdržuji. Chodím nenalíčená do školy, na nákup, do práce, zkrátka kam zrovna potřebuji. Nepopírám, že na ta samá místa umím jít v neonových kouřovkách s tmavými rty a necítím se kvůli tomu nijak divně. Ale když na ranní zkrášlování nálada není, tak zkrátka není a nebudu se do ní tlačit. To je podle mě důvod, proč mě líčení stále baví. Někdy se maluju i třikrát za den, a přesto si to po skoro pěti letech točení videí o kosmetice užívám. Proces líčení je pro mě forma

relaxace, vybouřím se, vypiju kávu, podívám se na Youtube či zhlédnu díl svého oblíbeného seriálu. Je to můj čas sama na sebe. Okolní svět v tu chvíli neexistuje. Podle mě to je klíč k tomu, tu chvíli si užít, a to je zase klíč k tomu, nebrat to jako nutnost. Jedině pak můžete vyrazit ven buď úplně „nahé“, nebo jen s řasenkou či troškou korektoru.

A nestyďte se za to. Věřte, že my ostatní to máme úplně stejně. Také mám dny, kdy se mi na čele udělá nějaká neplecha, takže svým vzezřením připomínám spíš jednorozce než člověka. Také mám kruhy pod očima, lesknoucí se čelo, všechny tyhle drobné nedokonalosti. Všichni něco mají, tedy dokud to nezamaskují. A právě ty nedokonalosti z nás dělají lidi. Zaplať pánbůh za to!

